

deltaget i det som faktisk Samarbejde oppe i Nordjylland, og det blev udøvet foran de sidste Valg. Det er det samme Samarbejde, som det ærede Medlem fra Slagelse (H. Neergaard) hentydede til har sat ham ind i dette Ting. Betingelserne derfor ere vi ogsaa enige om, men man kan ogsaa der forme det lidt forskelligt. Det ærede Medlem sagde, at Bønderne maatte opgive deres Frihandelsideer. Jeg vilde foretrække paa min Façon at sige, at Bondestanden maa lære at forstaa Borgerstandens Forudsætninger og kunne samarbejde ud fra den Forstaaelse.

Det var det, jeg ønskede at sige. Saa er jeg optraadt som Ordfører.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

P. T. Nielsen: Jeg kan hverken dele eller godkende det ærede Medlem fra Slagelses (H. Neergaard) Betragtninger, men da jeg forudsætter, at det Spørgsmaal senere vil komme til at foreligge til Drøftelse her i Tinget, skal jeg ikke paa nærværende Tidspunkt opholde det ærede Tings Tid med at udtale mig yderligere derom.

Alfred Christensen: Jeg har i nogle Aar af mit Liv beskæftiget mig med, ja, arbejdet for og varmt interesseret mig for at hidføre en god Retsreform. Dette Arbejde har til Tider mødt Paaskønnelse og Samstemning fra hele dette høje Ting, med Undtagelse af nogle ganske faa Højremænd. Dette maa være min Undskyldning for, at jeg her i denne sildige Aften-time atter drager den Ting frem, som er omtalt saa udførligt af den højtærede Justitsminister.

Jeg vil begynde med at sige, at det skulde være mig kært, om det maatte lykkes den højtærede Justitsminister at gennemføre en god og frisindet, fyldestgørende Retsreform. Min Støtte skal den højtærede Justitsminister have dertil. Men jeg føjer den indskrænkende Bestemmelse dertil, at den Retsreform, der ligger under Albertis Navn, selv om Navnet er slettet, og Svend Høgsbro har sat sit paa i Stedet, betragter jeg som ganske ufyldstgørende, og til dens Udførelse vil jeg ikke række Haanden. Men der er noget i den højtærede Justitsministers Person, Uddannelse og Karakter, som giver mig Haab om, at vi, om ikke straks i Øjeblikket, saa dog senere hen i Livet, kunne komme til

at arbejde sammen for at faa gjort det bedste ud af det Materiale, der er, ved at tilføje det Materiale, som er kastet over Bord af Alberti, og som var det, Demokratiet i mange Aar kæmpede for. Den Løsning, som Alberti skaffede til Veje, skaffedes jo til Veje ved at kaste alt det bort, som vi her fra Demokratiets Side, fra hele Folketingets Side, kan jeg sige, med Undtagelse af ganske faa Højremænd, havde kært og havde kæmpet for, for at beholde noget, som hverken var Flugt eller Fisk. Nu kan den højtærede Justitsminister mene, at det er en god Reform, men jeg mener, at det er en ganske ufyldstgørende Reform, og jeg taler ikke her som den Mand, som ser Reformen første Gang, men som den, der Aar efter Aar har sidet herude og arbejdet med dette kolossale Materiale.

Da den højtærede Justitsminister modtog sit nuværende høje Kald, udtalte jeg for ham min personlige Glæde over at se ham paa denne Post. Jeg var glad ved at finde en Mand af hans Karakter, med hans Uddannelse og hans Dygtighed som praktisk Sagfører paa denne høje Plads. Jeg ser deri en Udsigt til, en Mulighed for, ja, jeg havde den Gang en Forvisning om, at vi nok skulde faa den rette Styrelse, den rette Orden paa vore Sager. Jeg vil i Øjeblikket ikke tvivle om, at dette ogsaa maa lykkes. Selv om Justitsministerens Ord ikke paa mig have virket fuldt beroligende, tror jeg, at kommer Tid, kommer Raad, kommer der mere Tid til at læse mere paa Retsreformen, og hvad der er gaaet forud for dens Tilblivelse, saa kommer der ogsaa Raad til at raade Bod paa de store Mangler, som den ganske visseligen lider af, og med hvilke den ikke er det Offer værd, som kræves af Befolkningen.

Den højtærede Justitsminister interesserede i sit Foredrag særlig denne Forsamling ved nogle Fortællinger ud af sit praktiske Sagførerliv. Det er noget, vi alle have lagt Mærke til, at de Talere, som ere i Stand til at tale om Ting, som de forstaa fuldt ud, til Bunds, hvor der ikke er en Krog skjult for dem, og som tale om Ting, de praktisk set have oplevet og udført, fange Tingets Øre og vække dets Opmærksomhed og Interesse. Det gjorde den højtærede Justitsminister ogsaa. Men naar vi nu se paa den højtærede Justitsministers Løbebane og de Eksempler, der bleve fremdragne, maa vi huske paa, at den højtærede Justitsministers Løbebane som Sagfører er forløben